No. 137. DINGSDAG 15 NOVEMBER. 1859.

ZES EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per drie maanden te Assen ƒ 2,20 buiten Assen franco per post ƒ 2,45. — De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels ƒ 1,00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

15 Nov.

Zou de Prins van Carignan het hem opgedragen Regentschap aannemen?

Ziedaar de groote vraag van den dag.

De een zegt: Koning *Victor Emmanuel*, ontraadt zijn neef, een tijd lang als figurant te spelen op een troon, wiens grondslag zwak is en op welken nijd, welligt wraakzucht het oog heeft gevestigd.

De ander verzekert: „Keizer *Napoleon* III heeft laten blijken, dat hij den Prins niet gaarne zou zien op een troon, zaamgesteld uit drie steilaadjes, vroeger ingenomen door anderen, die uit de verte steeds zullen roepen: „dat is ons erfgoed!„

Een derde meent: „Keizer *Napoleon* III zeide tegen Koning *Victor Emmanuel*: „maak dat de bevolking van Midden-Italie het tijdelijk Regentschap opdrage aan den Prins van Carignan, dan zullen wij eerst, welstaanshalve daartegen pruttelen, maar als de zaak beslist is, op het Europeesch congres kunnen zeggen: „'t is nu eenmaal zoo — laat hem zitten!„

Een vierde voegt er bij: „en Koning *Victor Emmanuel* vond dat goed, in de hoop dat de tijd spoedig zal komen, waarop de Prins van Carignan weer heengaat, om plaats te maken voor hem.„

Een vijfde voorspelt, dat de Prins van Carignan het Regentschap zal aannemen, in 't vertrouwen, dat het woordje *tijdelijk* weldra zal worden veranderd in *erfelijk*, of om in 't belang zijner familie, zich, een tijd lang, de rol van Vorstelijk „zetschipper„ te getroosten, indien men slechts een leger ter zijner dispositie stelt, waarover hij, naar 't belang van het oogenblik, kan beschikken.

In ettelijke diplomatieke salons, verzekert men, dat de Hertog van Modena al zijne dynastieke regten heeft afgestaan aan zijne nicht *Maria Theresia*, die cito zal trouwen met Hertog *Robert* van Parma, een Potentaatje, dat zich op die wijze onverwacht aan de wereld presenteert. Hertog *Frans* zal zijne bijzondere eigendommen behouden, alsmede zijne schilderijen en zijn tafelzilver.

Dit laatste zal niemand ergeren.

Te Modena is weder een Hertogelijk document ontdekt, 't welk in bijna elken regel haat ademt tegen de Fransche Regering en waarin, zonder complimenten, Parijs genoemd wordt de stad van alle mogelijke *schelmerijen*.

Ook ziet men uit dat geschrift op nieuw, dat het lievelings-commando van Hertog *Frans V* was: „*achterwaarts, marsch!*„

„Zal het Fransche garnizoen spoedig vertrekken?„ deze vraag geldt zeer veel bij het huren van een huis te Rome, ja zooveel, dat de rijke buitenlanders, die den winter te Rome blijven, in het contract van huishuur laten schrijven: „deze verbindtenis houdt op van kracht te zijn op den dag dat het Fransche garnizoen de stad verlaat.„

Niet vleijend voor het Pausselijk gezag.

Hoeveel Venetianen ontliepen huis en Land sedert de Italiaansche kwestie? is eene vraag, waarop een zeer verschillend cijfer wordt gegeven. De een zegt 40,000, de andere 20,000 en nu verzekeren de half en heel Oostenrijksche bladen, dat er slechts 2000 vlugtten.

Een groot verschil, maar het laatste getal is toch nog te groot, om de Oostenrijksche Regering eene regt vaderlijke te noemen.

„Maar die landskinderen zijn stout„ zou *Pius IX* zeggen

De oorlog van Spanje tegen Marocco heeft twee feiten aan het licht gebragt. Vooreerst, dat de Spaansche vloot in schier onbruikbaren staat, en ter naauwernood in staat is om de troepen te *vervoeren* en ten tweeden, dat het Spaansche leger oorlogs-vuur moet worden medegedeeld door bijgeloof. Al de soldaten ontvangen een gewijden penning, op de borst. Het schijnt dus dat het lot van zoo vele Oostenrijksche soldaten, die met een dito penning in 't gras beten, hunne Spaansche collega's nog niet veel geleerd.

Of meenen zij soms, dat de zaak der Oostenrijkers niet die was, welke rekenen mogt op de kracht van de beveiligingsmedaille.

Lord *Ellenbourough*, een aanzienlijk man, wiens meening veel waarde heeft, zegt: „als Italie, vrij van het Oostenrijksch gezag, onder Frankrijk's invloed geraakt, heeft alleen de *uiterlijke vorm* zijner vernedering eene verandering ondergaan.

De voorstellen, die Frankrijk op het congres zal doen zijn hoogstwaarschijnlijk beleedigend voor Italie.„

De ultramontaansche pers in Oostenrijk verkeert in eene malle positie.

De jezuiten toch zeiden vóór den oorlog tegen Keizer *Frans Jozeff*: „gij zijt *de eenige waarachtige Koning* van onzen tijd!„

En waarom?

Omdat hij de ketters alles onthield of ontnam wat zij mogten vragen of bezaten, omdat hij hen meester liet over het onderwijs en de pers.

„Dat alles zal het uwe zijn en blijven!„ riep zij en hem toe op den berg van welks top zij hem zooveel heerlijkheid en magt deden aanschouwen — „dat alles zal het uwe zijn en de zekere waarborg van de vervulling onzer beloften vindt gij in het *concordaat*!„

Keizer *Frans Jozeff* verheugde zich met groote verheuging en benoemde, in een oogenblik van jeugdige verrukking de Maagd *Maria* tot *generalissimus* van het Oostenrijksche leger — *Maria* de zachtmoedige, de stille *Maria*

En wat is geschied?

Het Oostenrijksche leger werd geslagen, zoo dikwijls het werd aangevallen.

En *Maria* was generalissimus dier armee?!

Maar, weerhouden wij onze hand, die hier gereed was om de domheid of de dwaasheid der jezuiten met de roede der satire te geeselen — weerhouden wij ons, uit eerbied voor den naam eener vrouw, die door elk Christen met eerbied wordt genoemd en niet besproken mag worden, waar priesterlist en priesterheerschzucht, vóór alles en boven alles, de dingen dezer wereld zoeken.

Iets echter willen wij nog aanstippen.

Hebben de Jezuiten het eerst den jeugdigen Monarch om den tuin geleid — de Keizer, die te Solferino en Magenta dure, maar goede lessen ontving, heeft ook de vaderen zeer teleurgesteld, ja geërgerd. De ondervinding, die dikwijls *gevoelig* leert, meer schattende dan de theorie en de beloften der Jezuiten, schonk hij de Protestanten groote vrijheid en zullen ook de Israelieten spoedig redenen hebben tot politieke en maatschappelijke blijdschap.

„Bravo! roepen de jezuiten zeer hard — bravo! want dat is regt!„

Dat hier *mond* en *hart* homogeen zijn — wie gelooft het?

De Keizer van Oostenrijk wil, dat het evenwigt in de de ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1860 tot 1861 zal worden hersteld. Dit is de wil van alle Vorsten, want elk verstandig man zou een tegenovergesteld gevoelen hoogelijk afkeuren; maar een wil *openbaren* en een wil *uitvoeren* is, vooral in Oostenrijk, niet hetzelfde

De Bondsvergadering zal het Keur-Hessische voorstel tot wederinvoering der constitutie van 1831, stellen in handen eener commissie, 't welk beteekent: *wachten* dat gemakkelijker is dan *vasten*.

Het zoogenaamde „Hemelsche Rijk„ zal zoo spoedig mogelijk een bezoek ontvangen van 6000 Engelschen en 6000 man uit Engelsch Indie. Frankrijk voegt daarbij eene complete divisie, zamengesteld uit infanterie, artillerie, genie en mariniers; alzoo een militair orkest van 8000 man.

In December gaan die 20,000 man op reis, om, bij bij welwezen, in April of Mei aanstaande voet aan wal te zetten

Keizer *Napoleon* vraagt van Sardinie zestig millioen frs. voor oorlogskosten. De Potentaten zitten thans in de boeken te snuffelen of zij ook nog iets te goed hebben.

Men meent echter, dat het Koning *Victor Emmanuel* op dit oogenblik niet best schikt en hij zou hebben gezegd: „als ik beter bij kas ben zal ik wel om de rekening vragen.„

Napoleon zal wel wachten, maar daarvoor misschien politieke rente vragen.

Ook Denemarken wil zich in Japan vestigen.

De Regering, niet ontmoedigd over de weifelende houding der Japannezen tegenover de Europeanen, zal 248 000 kroondaalders wagen, tot het aanknoopen van handelsbetrekkingen.

In de zitting der Belgische Kamer van Afgevaardigden op 8sten dezer geopend, werd een Voorzitter en eersten onder-Voorzitter benoemd en moest toen daarmede haar werk eindigen, uit gebrek aan een genoegzaam aantal leden, of liever uit gebrek aan stof tot binnenlandsch politieke hairkloverij.

De attentie der Belgen is hoofdzakelijk gevestigd op de Buitenlandsche politiek.

Hoe minder men van iemand spreekt, hoe beter, zeggen sommige menschen, die 't liefst in „stilheid„ hun leven leiden, en van de volkeren zouden zij gewisselijk hetzelfde getuigen. Geheel ongelijk hebben zij niet. Zoo hoorden wij in vrij geruimen tijd zeer weinig van Griekenland, maar nu treedt het vrij onverwachts op de bedrijvige politieke of liever finantiële wereldmarkt.

Griekenland *verbruikte*, om zijne vrijheid te herkrijgen, ongeveer *tachtig millioen* gulden. Toen het die ter leen vroeg, gaf men die, onder de conditie, die reeds in het paradijs geldig was: *teruggeven*. „Wel zeker,„ zeide het verjongde Koningrijk en — het gaf tot op den huidigen dag nog niets weerom, geen interest zelfs.

Lang reeds hebben de Potentaten, de hooge schuldeischers van Koning *Otto* en zijne beminde onderdanen daarover stil of eenigzins luide geprutteld, maar nu beginnen zij ernstig te brommen om de interest. Toch willen zij het geldelooze Land niet te hard vallen, en in plaats van twee millioen gulden, die zij te goed hebben, vragen zij vooreerst, per jaar, slechts 4½ ton gouds. 't Is eigenlijk maar om Griekenland te herinneren, dat het schuldeischers heeft.

Sommige menschen hebben een bedroefd zwak geheugen in geldzaken en willen dat ook wel weten.

Wat tot Lord *Russell* werd gezegd ter zake van het kind *Mortara*, deelden wij in ons vorig nommer mede.

Zie hier den hoofd-inhoud van des Ministers antwoord:

„In Engeland zou het eene grove schending van 't ouderlijk regt zijn, als een kind aan zijne ouders werd ontroofd en die roof geschiedde met hulp van 's Lands bestuur, en hoewel men zegt, dat de familie *Mortara* zelve de wetten schond, door eene min van de Christelijke

DE WONDEREN DER GENADE,

OF

EENIGE BLADZIJDEN UIT HET MERKWAARDIG LEVEN EENER BOERIN.

Voor ongeveer 20 jaren werd eene Zwitsersche boerin, op leven en dood aangeklaagd en in de criminele gevangenis te Bern gebragt. Lang reeds had zij in een naburig stadje gevangen gezeten en te Bern zou het onderzoek aangaande hare schuld ten einde worden gebragt. Het verhoor begon en de regters vreesden dat zij het doodvonnis moesten uitspreken.

Te Bern leefde een geleerd man, een Professor in de natuurwetenschap, von Tscharner. Hij behoorde tot die geleerde mannen (en hun getal is, helaas! niet bijzonder groot), die de wonderen der natuur en hunne verborgene grootheid bespiedende, in al die wonderen en grootheid der schepping niets anders vinden dan den levenden God, den Schepper van hemel en aarde en Zijn eeniggeboren Zoon Jezus Christus, den Heiland der wereld. Die Hoogleeraar had sedert jaren, nevens de studie van zijn ambt, ook nog iets anders ter harte genomen, 't welk hij zich tot een heiligen pligt maakte. Hij hield zich namelijk veel bezig met de ongelukkigen, die in de gevangenissen van Bern hunne straf ondergingen of de uitspraak van het vonnis verbeidden. De diepe verdorvenheid van die menschen ging hem ter harte en innige, Christelijke liefde, dreef hem van de eene cel in de andere, ten einde die ramp zaligen den naam van Hem, die redt van zonde en dood, te verkondigen. Menig regter opende hem met meeste bereidwilligheid de deur der gevangenis, want zij ondervonden hoe hij de verhardste harten wist te buigen en hoe de verslagenen daarna weder werden bemoedigd door het Woord Gods, hun door een zoo trouwen menschenvriend gebragt.

Zoo geschiedde het in 't voorjaar van 1836, dat von Tscharner van zekeren regter het verzoek ontving, om, zoo 't hem mogelijk was, een meisje toe te spreken, dat nog niet lang geleden in de gevangenis was gebragt. Zij had iets verschrikkelijks op haar geweten, maar er openbaarde zich ook iets in haar hart, dat belangstelling waard was en zoo zou het woord van den diepdenkenden menschenvriend een heilzamen invloed kunnen uitoefenen.

De Professor was dadelijk gereed, de regter zelf geleidde hem in de gevangenis en nadat hij eenigen tijd met de ongelukkige had gesproken, ging hij heen, met de hoop, dat voor haar den hemel nog zou worden geopend. Veertien dagen later verzocht de gevangene zelve, dat de Hoogleeraar zijn bezoek nog eens zou herhalen, en daar de godsdienstleeraar, wiens taak het was, de gevangenen toe te spreken, daarin verhinderd werd en gaarne zag dat von Tscharner hem bijstond, voldeed deze onmiddelijk aan den wensch van het ongelukkige meisje. Eerst ging hij alleen en daarna vergezeld van zijn echtgenoote, beide met klimmende belangstelling en genoegen. Want gelijk uit de pop den vlinder wordt ge-

godsdienst te nemen, zoo regtvaardigt dit de zaak niet ten gunste der Pausselijke Regering.

„Verbood men hier den Catholieken eene Protestantsche min in dienst te nemen, dan zou ieder Catholiek daartegen zijne stem verheffen, als verkrachting van de vrijheid. maar de vraag is: wat kan het Britsche Gouvernement in deze zaak *doen*? Heeft er schennis plaats gehad van het *algemeen* regtsbesef, 't welk alle volkeren van Europa beheerscht? Welke zijn de bijzondere wetten der onderscheidene Natien, aan wier oordeel de zaak *zou kunnen* onderworpen worden? Het Engelsche Volk keurt vele wetten, in Rome geldig, af, en het Fransche geeft den Israëlieten volkomene vrijheid, maar aangaande andere Natien is het moeijelijk te zeggen wat zij, met het oog op hunne eigene wetten betrekkelijk de Israelieten, van de kwestie *Mortara* zouden zeggen.

„Wat *mij* betreft, ik erken, dat de behandeling, *Mortara* aangedaan, aandruischt tegen *ons* gevoel van ouderlijk regt, en mij dunkt dat ieder zoo moet denken, maar de zaak dient rijpelijk overwogen te worden, eer ik, als tolk van Engeland officiëel optrede en Engeland's naam in het spel brenge. Aan het Pausselijk Gouvernement dienaangaande vertoogen in te brengen, zou doelloos zijn, want zijn gedrag is het uitvloeisel van Rome's wetgeving en van Rome's overtuiging, die predikt: „„geene zaligheid dan door de Roomsch-Catholieke kerk!„„ Ik zal echter over deze zaak met mijne ambtgenooten spreken.„

Lord *Russell* sprak zeer deftig, maar beloofde ook zeer weinig, en hij hield zich opmerkelijk onkundig aangaande het oordeel, dat b.v. Nederland, Belgie, Pruissen, over een kinderroof als die van *Mortara* zou uitbrengen.

Hij trachtte zich op die wijze van de zaak af te maken, 't geen hem wel niet zal gelukken. De Engelschen zijn vasthouders en laten zich in gewigtige zaken niet ligt aan de deur afzeggen.

De Engelsche *Daily News*, een volksblad, verheugt zich over het besluit, om den Prins van Carignan het Regentschap op te dragen, omdat, als deze die betrekking aanvaardt, er geweld zal noodig zijn, om hem weer te verdrijven.

Het congres zal nu wel spoedig bijeenkomen. Graaf *Walewski* zegt, in zijne cirkulaire betreffende de Zuricher overeenkomst, dat men zich te Zurich niet heeft bezig gehouden met de kwestien, derden. daar niet vertegenwoordigd, rakende en die men voor het kongres heeft overgelaten. Zoo hebben Frankrijk en Oostenrijk zich wel verstaan over de schikkingen. die zij het best achten om Italie's toekomstige organisatie te regelen, maar het congres zal toch in dezen moeten beslissen. Het congres zal zich, daarvan kan men zeker zijn, tegen alle gewapende tusschenkomst verklaren. maar dat zal niet genoeg zijn, zoo men de op het oogenblik heerschende zedelijke inter[v]entie laat bestaan. Het komt toch op hetzelfde neêr, de Italianen met de wapenen in de hand te dwingen, te doen wat men wil, of tot hen te zeggen:

„Uwe hertogen dringen we u niet op; wij zullen ze nooit met geweld in hun gezag herstellen, maar wij zullen ook geen ander bestuur dulden dan het hunne.

„Ge wilt u aan Sardinie aansluiten?

„Dat is onmogelijk.

„Ge wilt een regentschap?

„Dat 's nog veel onmogelijker.

„Ge wilt u tot eene republiek vereenigen?

„Daar is nog het minst van alles aan te denken.

„Wat blijft u dus over?

„De Hertogen en niets dan de Hertogen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

ASSEN, 15 Nov.

Zal de Tweede Kamer de concessie *Sloet Reuchlin* goed keuren?

Nog altijd is het moeijelijk hierop een antwoord te geven dat onvoorwaardelijk geloof mag eischen. Onze particuliere correspondentie uit 's Hage spreekt nog altijd van eene waarschijnlijke meerderheid van twee à drie stemmen

———

Wij stellen ons voor, dezen winter, van heden tot 1 April 1860 weder raadsels: charades, enz. op te geven en looven eene premie uit van twintig guldens voor hem, die de meeste goede oplossingen franco inzendt.

Ongefrankeerde oplossingen komen niet in aanmerking.

———

Men verneemt, dat de heer Commissaris des Konings in dit gewest aan *K. Bekker*, benoemd veldwachter van de gemeente Oosterhesselen, ten gevolge ziekte, een eervol ontslag als zoodanig is verleend, zoodat deze betrekking weder vacant is.

———

Het provinciaal museum van oudheden in Drenthe, is dezer dagen weder door onderscheidene geschenken verrijkt, als: met een bijna ongeschonden urne, geschonken door den heer Mr. *S. Hellinga Tonckens*, burgemeester der gemeente Odoorn, met een stuk steen met mika daarin, geschonken door den heer Mr *A H. Witsenborg* te Hoogeveen. met onderscheidene steenen voorwerpen, geschonken door de heeren *Kijnmell* van Roden en *Lieftinck* van Odoorn.

———

* **Hoogeveen**, 12 Nov. Gedurende de maand October 1859 zijn de Hoogeveensche vaart der Drentsche Kanaal Maatschappij afgevaren:

Uit Hoogeveen	610 metende te zamen vaartuigen	14182 tonnen
Boven de sluis II en III		
Roogat en Ossesluis	226	6095
Boven de Meppeler sluis	300	6853
Totaal	1136	27130

Behalven 131 kleine of ongemeten vaartuigen, terwijl het totaal der afvaartsgelden over die maand bedraagt f 2035 92.

* * **Eext**, 12 Nov. Wij kunnen van hier mededeelen, dat door den jager *J. van der N.* geschoten is een grooten roofvogel, zeven voet in de vlugt; ofschoon hij veel overeenkomst heeft met een arend, verklaren kenners echter, dat hij niet tot deze soort behoort.

Met nog een bekwaam schutter, mogt het *van der N.* gelukken het monster met het vijfde schot doodelijk te treffen, om het verder met de kolf afmaken.

* **Haulerwijk**, 13 Nov. Meermalen vindt men in de dagbladen melding gemaakt van zaken of voorvallen, die van den gewonen en algemeenen regel afwijken. Daartoe behoort, mijns bedunkens; ook dat geen, wat onlangs plaats gegrepen heeft op den stal van *A. P Kromkamp*, landbouwer te Weperen. Eene koe, nog geene twee jaren oud, die voor de eerste maal een kalf moest werpen, vertoonde, zeventien weken voor het verstrijken van den beval[l]ingstijd, zulk een ijver, dat men op het denkbeeld kwam, dat zij zonder iemands hulp noodig gehad te hebben en zonder haren eigenaar hier van kennis te geven, moeder was geworden. Van de melkgaven, die zij vrijwillig aanbood, maakte men, van dat tijdstip af, volvaardig gebruik. De melk, die zij leverde. was van eene ruime hoeveelheid en uitmuntende hoedanigheid. Weldra bleek het uit verschillende teekenen, dat de goede koe geen het minste voornemen had gekoesterd, om haren bezitter te misleiden, maar slechts het plan had beraamd, om hem eene blijde verrassing te bezorgen

Toen naauwelijk de tijd harer dragt vervuld was, bragt zij een gezond en welgeschapen kalf ter wereld.

———

De dagbladen verlangen zeer dat H. K. H. Prinses *Marie* der Nederlanden in het huwelijk treedt. Zij nemen de vrijheid (te veel vrijheid meenen wij) de verloving dier Vorstin te voorspellen met een zoon van Prins *Albrecht* van Pruissen.

Op zijn minst genomen, kan het ook eene Prinses niet aangenaam zijn als men van haar, daartoe bevoegd noch geroepen zulk een nieuwtje, gegrond of ongegrond, vóór zijn tijd op de markt brengt.

———

De heer *L. A Fruitier de Talma* te Utrecht die aan de Protestantsche Nederlanders ondersteuning vroeg voor de inderdaad dringende behoeften van predikanten en weduwen en predikanten in Moravie, ontvangt veel geld.

't Is de vraag of menigeen, die hier zoo spoedig de helpende hand uitsteekt daartoe even gereed zou zijn, als men hem om eene bijdrage voor een predikant in ons eigen land vroeg Velen schijnen 't liefst en 't eerst te helpen, die *uit de verte* om hulp roepen.

———

De collecte voor het fonds voor noodlijdende kerken en personen in de hervormde kerk te Meppel, bij gelegenheid der herinnering van de gezegende kerkhervorming gehouden, bragt op f 170.

———

Op 15 e. k. vertrekken 49 jongelingen van het instructie bataillon te Kampen als korporaals naar de verschillende regementen en op den zelfden en op den volgenden dag treden er weder even zoo veel vrijwilligers in de gelederen van genoemd bataillon,

———

De soldij der onderofficieren en korporaals, behoorende tot het vaste kader van het koloniaal werfdepot te Harderwijk, is verhoogd. De officieren krijgen f 100 's jaars en de onderofficieren en korporaals 4 en 2 cent per dag meer.

———

Op 8 j. l. des morgens te 6 uur werd aan het R. Catholiek liefdegesticht te Breda aangebeld. De zuster, die de deur opende, vond eene cartonnen doos, met een pasgeboren wereldburger, gehuld in een vrouwen rok.

't Ongelukkig schepsel werd onmiddelijk besteed ten laste der *gemeente* en — de politie doet ijverig onderzoek.

———

Het reciteer-collegie *inter nos* te Bergum hield een openlijke vergadering en hoorde onder anderen door *Rogge* van Oudkerk voordragen: *het sterfbed is de* [...] De *Franeker Courant* meent dat de voordragt van [...] noemd stuk gerust onder het schoonste mag wor[den] gerangschikt, wat men (wie?) in de edele kunst [...] welsprekendheid *immer* zag volbrengen.

———

Te Blijham hield het reciteet-collegie „*'t Ontluikend bloempje*„ eene vergadering. Volgens de *Winschoter Courant* was de schoone „sekte„ er ruimschoots vertegenwoordigd en de zaal eivol dat is — te vol.

Er werden 8 stukken voorgedragen, dus ook in opzigt genoeg.

———

In een burger kosthuis te Zalt-Bommel bevinden zich vier personen (de huisheer medegerekend) die te zamen bijkans 320 jaren tellen. Dit kosthuis heeft geene aanmoe[di]ging van vreemden noodig.

———

Volgens de Engelsche Lloijds zijn er door de jongste stormen vijfhonderd schepen vergaan, meest in [het] kanaal.

———

De Commissie voor het op 10 dezer in Europa gevierd Schillersfeest, te Moscou, heeft eene klok laten gieten, [die] zij, als gedachtenis aan des Dichters: „Lied von [der] Glocke„ zal schenken aan het Wurtembergsche stad[je] Marbach, Schillers geboorte plaats.

———

Men verzekert dat de Gouverneur-Generaal op zijn reis door een gedeelte van Java. zeer tevreden is geweest over de blijken van trouw en verkleefdheid aan den Koning en aan de Ned Indische Regering. die hij ontving [zoo] wel van wege de Europesche Maatschappij, de inlandsche bevolking en hare hoofden, als van de Vorsten en Prinsen van de Hoven van Solo. Djokjo en het eiland Madura.

De rekwesten die aan ZExc. zijn ter hand gesteld zonden wel eene Javasche brieven kar kunnen vullen.

Men vroeg ook om een spoorweg.

Ter aanzien van den oorlog schrijft men uit Bandjer[masing] dat de voornaamste bezigheid aldaar is zich het dood te loopen. Ziet men den vijand en wordt er een enkel schot gelost dan zet hij het op een loopen.

Op Soerabaija zijn bij een Javaan valsche kwart gulden stukken ontdekt.

In den loop der maand Augustus zijn in de Sampongsche districten 3 tijgers en 28 rhinocerossen gevangen waarvoor aan premien werd betaald f 342.

———

Op 1 Januarij dezes jaars bestond het Europesch dienstpersoneel bij de telegrafie in N Indie uit 1 ingenieur, 4 ambtenaren, 26 telegrafisten en 35 leerlingen.

Het vaste inlandsche personeel der lijnwachters bestond nu uit 150 personen.

De telegraaf had in 1858 slechts gewerkt, door verschillende oorzaken, en wel in de eerste plaats door onstuimig weder.

———

Voor de expeditie van Boni zijn op Java opgekocht 9000 flesschen evenzoo vele kurken en 150 ledige wijnkisten.

De flesschen werden betaald tegen f 20 de 100 stuks.

Welk kostelijk vocht zal in zoo kostbaar ombulsel worden geborgen?

Is er bij de eerste expeditie te weinig zorg gedragen voor de troepen — de tweede zal daarover niet hebben [...]

---

boren, zoo werd voor hunne oogen de diepgevallene zondares, door Gods genade, een berouwvol kind des Hemelschen Vaders, een nieuw schepsel, niet meer eene Magdalena, maar eene Maria, die nederzat aan de voeten des Heeren.

Tot nu toe kon het meisje lezen noch schrijven, ja was zij zoo onbeschaafd, dat zij zelfs niets wist van de Christelijke feesten. Bijbel, Cathegismus — alles was haar vreemd. Als eene heidin was zij opgegroeid. Toen echter de herschepping van haar ziele-leven begon, toonde zij groote begeerte om te leeren lezen. Een Christelijk boek, dat haar in de gevangenis in handen kwam, beschouwde zij met blijkbaar genoegen, maar zij kende geen enkele letter. Met groote inspanning volgde zij het onderwijs, haar gegeven en hoe blijde was, zij, toen zij een weinig kon lezen! Eindelijk zag zij een Bijbel — een Bijbel, dien zij nog nooit had gezien! Met onvermoeiden ijver zette zij zich, om daarin te leeren lezen en het gelezene allengs te verstaan, ja zij kon als 't ware niet verzadigd worden van het levend Woord. Weldra begon zij te bidden, waardeerde meer en meer de liefde Gods in Christus, bekende alles en terwijl zij vroeger, in wanhoop, met het hoofd tegen den harden muur der gevangenis liep, juichte zij nu: „den hemel heb ik in mijn hart„ ja verlangde soms naar de regtvaardige straf voor hare misdaden — naar den d o o d. Duidelijk werd het aan haar, wat **Augustinus** zegt: „iemand geestelijk op te wekken, die eens eeuwig zal leven, is grooter wonder, dan iemand ligchamelijk te redden, die later weder sterven zal.“

Als door eene onbegrijpelijke kracht ontwikkelden en versterkten zich in de nederige dienstmaagd, gaven en eigenschappen, aan welke vroeger niemand had gedacht. Al de vermogens harer ziel, voorheen in de dienst, ja in de slavernij der zonde misbruikt, werden nu geadeld, geheiligd, en openbaarden zich in moed en lijdzaamheid, en dit veracht en verwilderd menschenkind, in welks gemoed alle deugd als ver nietigd scheen, verried in menig opzigt een adel der ziel, eene volgzaamheid in alles wat regt is en wèl luidt, eene grootheid in denken en handelen, die getuigden hoe sterk de kracht is van de „blijdste boodschap„, die ooit tot stervelingen werd gebragt.

De wereldlijke overheid sprak over de misdadige der ongelukkige de doodstraf niet uit. Zij bleef in de gevangenis.

Zes jaren later, in September van 1842, bragt Professor von Tscharner, die de bekeerde zondares niet vergat, haar, vergezeld van twee Noorweegsche geestelijken, een bezoek. De vreemdelingen toonden het grootste belang in de gevangene te stellen en verzochten hunnen gastheer, om hun later het een en ander uit het leven van het meisje mede te deelen, opdat ook anderen uit misdaad, berouw en bekeering lessen mogten trekken voor tijd en eeuwigheid.

In 't eerst maakte de Hoogleeraar nog al zwarigheid, om aan dat verzoek te voldoen, maar zes maanden later, sprak hij met de gevangene over den wensch zijner beide vrienden, en verzocht haar, om hem het een en ander uit haar vroeger leven te verhalen. Deze, een oogenblik hierover nadenkende, doch altijd snel in hare besluiten, verzocht, dat aan haar zelve, het in schrift brengen van haar levens

klagen, indien althans voor de spijs evenveel attentie wordt genomen als voor de drank.

— In een parijsche korrespondentie van *le Nord* wordt het volgende medegedeeld:

„De bezoekers van het museum te Lyon merkten eenige dagen geleden een jongen soldaat op, die ijverig bezig was met het kopiëren van een der beroemdste stukken in die verzameling. Eene vreemde dame naderde hem, beschouwde oplettend zijne uitmuntende kopie en vroeg belangstellend waar hij dien smaak voor de schilderkunst had opgedaan. De jeugdige krijgsman vertelde haar dat hij een kweekeling was van *Horace Vernet*, doch in de loting was gevallen, en, te arm om een plaatsvervanger te bekostigen, zich aan het lot had onderworpen en zich had voorgenomen zoo veel mogelijk zijne studiën te blijven voortzetten. De onbekende dame bood hem hierop een vrij hoogen prijs voor zijne schilderij en voegde er bij dat zij voor zijne toekomst wenschte te zorgen. Toen de opgetogen kunstenaar den naam wilde weten zijner weldoenster, gaf deze glimlagchend ten antwoord: „Zend uwe schilderij aan de koningin der Nederlanden.” Men verzekert dat de vorstin het hierbij niet heeft gelaten, en dat de jonge schilder zich weldra door hare tusschenkomst geheel aan zijn vak zal kunnen wijden.”

Men leest het volgende in een Vlaamsch dagblad:

Zekere *de Boutlelaere* had in een dagblad gelezen, dat het beste middel om klander uit tarwe te verdrijven, was, om rond die graansoort bossen nieuw strooi te plaatsen. Ten einde de doelmatigheid van dit middel te onderzoeken, plaatste hij, die eene partij tarw met klander had rond dezelve nieuw stroo, en deed, gedurende drie of vier dagen, het graan onderscheiden malen omzetten. Een lid van de provinciale kommissie van landbouw schrijft hieromtrent met verscheiden ooggetuigen te kunnen bevestigen, dat al de klander uit de tarwe is gegaan, en zich in de bossen stroo verplaatst heeft.

Het hof van assises van het departement du Seine heeft uitspraak gedaan in de zaak van het kind van den heer *Hue*, dat, zooals men weet, in de tijd in den tuin der Tuillerien door *Leonie Chéreau* gestolen is. De beschuldigde is door het hof vrijgesproken.

TELEGRAFISCHE DEPÊCHE VAN HEDEN

Prins van Carignan heeft het regentschap afgewezen, doch den Sardinischen ex-Minister *Buoncompagni* is daarvoor aanbevolen. Deze heeft aangenomen.

Amsterdam. Maandag, 14 Nov. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* $2\frac{1}{2}$ pCt. $63\frac{1}{2}$ percent. dito 4 pCt. $97\frac{3}{8}$ per cent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. $103\frac{3}{4}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. 73

Granen en Zaden.

Tarwe hooger; 133 ponds witbonte Poolsche f 330 — Rogge f 4 hooger; 128 ponds nieuwe Pruissische f 215. — Boekweit onveranderd.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

* **Staphorst**, 14 Nov. Te Nijveen wordt eene bijzondere school opgerigt voor de afgescheiden. Men is met het bouwen reeds druk bezig.

Het is bekend, dat de kerk der Afgescheidenen in Nederland zich verbroederd heeft met de Epis-copale in Engeladd. In den loop dezes jaars zijn afgevaardigden van hier naar Londen geweest en hebben aldaar met hunne eerw. broeders vergadering gehouden. Voor 1860 is voor die vergadering tot plaats van zamenkomst bepaald het aanzienlijke Hoogeveen in Drenthe, waar ook de afgevaardigden uit Engeland worden afgewacht.

De eerw. heer *Willeveen* uit Ermelo heeft eene bijeenkomst gehouden, met de hoofden der Afgescheiden kerk te Kampen. Hoewel hartelijk deelnemende in zijn lot en in vele geloofspunten overeenkomende, kon men het in sommige niet eens worden. Wel de helft van Ermelo's ingezetenen volgen de belijdenis van *Willeveen* en wonen zijne godsdienstoefeningen geregeld bij.

De heer *F. C. Weijle*, benoemd tot hoofdonderwijzer der hier opterigten bijzondereschool, heeft voor de benoeming bedankt.

Spoedig zal eene nieuwe keuze worden gedaan.

In de najaars-vergadering van dit jaar van de commissien ter afneming van de examens, in de onderscheidene provincien des lands, van hen, die bevoegdheid verlangen tot het geven van lager en middelbaar onderwijs, zijn geexamineerd: 94 voor hoofdonderwijzer, toegelaten 51, 15 voor hoofdonderwijzeres, toegelaten 13; 4 voor hoofdonderwijzer, toegelaten 2; 7 voor huisonderwijzeres, toegelaten 5; 184 voor hulponderwijzer, toegelaten 117; 95 voor hulponderwijzeres, toegelaten 67; voor meer uitgebreid lager onderwijs in de wiskunde 54 onderwijzers, toegelaten 36; voor teekenen 8 onderwijzers, toegelaten 5; voor handwerken 56 onderwijzeressen, toegelaten 56; voor het onderwijs in de beginselen van vreemde talen 326 onderwijzers en onderwijzeressen, toegelaten 128.

IJ. B. de Graaf is door het Hof van Friesland ter dood veroordeeld. Het aanhooren van dat verschrikkelijk vonnis en de treffende toespraak van den President, maakten op den veroordeelde geen indruk.

REGTSZAKEN.

Kantongeregt te Assen.

11 Nov. *Veroordeeld*: H. B. te Smilde, wegens het plaatsen van hout op den Rijksstraatweg te Smilde, zonder dat daarvoor door het gemeentebestuur eenige tijd was toegestaan, tot eene geldboete van f 2—„ en subsidiaire gevangenisstraf van 1 dag; — J. R te Eelde, wegens enkelen diefstal van niet gehakt groenhout, onder verkleinende omstandigheden gepleegd, tot eene gevangenisstraf van 1 dag; — P. N onder Gieten, wegens twee overtredingen der wet op de jagt en visscherij, tot eene gevangenisstraf van 7 dagen, alsmede tot 2 geldboeten, de eene van f 10—„ en de andere van f 20—„ en subsidiaire gevangenisstraf van 7 dagen.

Vrijgesproken: U. v. d. V. te Kloosterveen, gedagvaard geweest wegens het op de publieke passage aan zich zelve overlaten van eenen wagen, bespannen met een paard, als niet wettig en overtuigend bewezen; — *A. de V.* te Assen, gedagvaard geweest wegens het jagen van paarden, als niet wettig bewezen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Schoonoord, 10 Nov. 59.

Mijnheer de Redacteur!

In onze deze week gehouden maandelijksche vergadering tot „Plaatselijk Nut, en onderling genoegen” alhier, bij die gelegenheid vertegenwoordigd door 17 van de 24 leden werd, vóór den aanvang der eigenlijke werkzaamheden gelezen en besproken een Sleener nieuws-berigt over Schoon-Oord, voorkomende in no 132 uwer courant. Dit schrijven had blijkbaar sommigen hier ter plaatse minstens verwonderd. Tot rectificatie, welke men, of liever de president, me verzocht publiek te maken, diene: 1o dat de Drentsche veen- en Midden-kanaalschappij wel degelijk het plan heeft den volgenden zomer alhier turf te laten graven;

2o. dat, van de talrijke arbeidershuisgezinnen in deze boven verwachting bloeijende volkplanting, verreweg 't meerendeel de noodige winterprovisie van aardappelen en boekweit verbouwd heeft;

3o. dat niet Sleen, gelijk de lezer konde meenen, maar de vijfjarige volkplanting zelve, dit voorjaar, als proeve, aan eene Maatschappij tot werkverschaffing het aanzijn schonk, op soortgelijke grondslagen, als die te Stads kanaal, Gouda enz., gevestigd; — en

3o dat niet onze Vereeniging tot „Plaatselijk Nut en onderling genoegen,” maar wel genoemde „Maatschappij tot werkverschaffing,” hare oudste dochter, dezer dagen het heideveld in de markte van Schoonloo gehuurd heeft, om ook door het te laten plukken, hare bedoelingen te helpen bereiken.

P.

Mijnheer de Redacteur!

Ten gevolge van eenige regels, door U uit een ongeteekend ingezonden stuk in de *Prov. Fri. Ct.*, overgenomen, acht ik mij verpligt te verklaren, dat de door mij aangewende tinctuur als eene betere vertegenwoordigster van de geneeskrachten der kina bast, door, mijns wetens, tot nog toe gebezigd werd, — zoo wel in *gehalte* en *zamenstelling* als *geneeskracht* van de opgegevene droppels verschilt.

De oppervlakkige indruk van overeenkomst in vorm heeft eene voorbarige uitspraak uitgelokt welke niet slechts door mijne verzekering, maar ook door de ervaring zal worden te niet gedaan.

Volledig bewijs dezer mijne bewering zal niet achter blijven, strekkende dit protest alleen, om dwaling en teleurstelling te voorkomen.

Vaassen.

Dr. DE LESPINASSE.

ERRATUM.

In de advertentie van den hoofdonderwijzer W. COELINGH, in het nommer van Donderdag jl. opgenomen, is abusievelijk niet opgegeven de woonplaats *Meppel*.

Advertentiën.

Getrouwd:

C. W. P. HUBENET
met
J. HILBRANTS.

Eelde, 10 Nov. 1859.

Heden beviel van eene welgeschapene DOCHTER, mijne geliefde echtgenoote ALEIDA VAN DER VEEN—KNIPHORST.

Smilde den 12den November 1859.

Mr. P. VAN DER VEEN.

Bevallen van eene DOCHTER H. OOSTERVELD, Echtgenoot van

R. KUIPERS.

Assen den 14 November 1859.

De DIRECTEUR van het Postkantoor te Meppel maakt bij deze bekend, dat de verzendingen per Diligence en Stoomboot met 16 November aanstaande worden **GESTAAKT**; zullende de aanvang der NACHTPOSTEN nader worden bekend gemaakt.

Meppel, 13 November 1859.

De Directeur voornoemd,
D. CARBASIUS.

Tweede verificatie.

De SCHULDEISCHERS in het faillissement van **JOHANNES VISSCHER** te Hoogeveen, wier vorderingen nog niet zijn geverifieerd, worden bij dezen door den CURATOR **OPGEROEPEN**, om te verschijnen in de **nadere** bijeenkomst van Schuldeischers, welke zal worden gehouden in het Locaal der Arrondissements-Regtbank te Assen, op **ZATURDAG den 26 November 1859**, des middags ten 12 ure, ten einde hunne Schuldvorderingen alsdan nog ter verificatie aan te bieden.

Assen den 12 November 1850.

De Curator in gemeld faillissement,
Mr G. W. A. VAN DER WIJCK.

BROOD.

Ingevolge magtiging van het Ministerie van Oorlog, zal de **HERBESTEDING van BROOD** voor het GARNIZOEN te Assen, plaats hebben op den 28 November 1859, des middags om 12 uren, op het BUREAU van den Garnizoens-Kommandant, alwaar de condition alle werkdagen te lezen zijn van des morgens 9 tot des namiddags 3 uren.

De Kapitein Garnizoens-Kommandant,
POTTGIETER VAN LAAR.

Uit de hand te koop

eene nieuwe **IJZEREN SCHUIT**, geschikt tot vervoer van allerlei goederen, groot ongeveer 9 ton. Nadere informatie met franco brieven bij den maker en eigenaar

G. BREMAN,
Mr. Smid te Dalfsen.

THEE.

Bij de onderstaande Depôthouder zijn voortdurend verkrijgbaar alle **THEE-SOORTEN** uit het magazijn van VAN HOUWENIGE en VISSER, in verzegelde pakjes van 5 en $2\frac{1}{2}$ en 1 ons, waarop nummer en prijs van af 80 c.. en hooger zijn vermeld.

Prijs Couranten zijn gratis te bekomen.

H. P. A. VAN GORCUM, te Assen.
A. VAN VEEN Jr. Meppel.
P. VAN VELSEL, Hoogeveen.
J. H. DEURINK, Koevorden.
K. TIMMERMAN, Steenwijk.
S. G. ZWART, Gorredijk.

loop mogt worden toevertrouwd. Von Tscharner bragt haar al het moeijelijke van die taak onder het oog, maar zij wist die alle weg te nemen en zoo ontstond de merkwaardige levensgeschiedenis eener boerin, door haar zelve in de gevangenis geschreven.

Met eigene hand bragt zij die ten papiere en haar vriend onthield zich opzettelijk van elke raadgeving, ja oefende op haar werk niet den geringsten invloed uit.

Geen der andere gevangenen, mogten, zoo was het bevel der regterlijke magt, iets van haar arbeid weten en zelfs mogt zij alleen des zondags, één uur slechts, schrijven, als wanneer een opzigter haar gezelschap hield en elke toegang tot haar werd belet. Zoo schreef zij, dikwijls te midden van allerlei gedruisch en niet zelden onder het aanhooren van verwijtingen van veroordeelden in naburige zalen, die zich ergerden aan en spotten met de „heilige“ gevangene.

Soms schreef zij ook onder ligchamelijk lijden en droefheid, veroorzaakt en opgewekt door al het verschrikkelijke dat elke gevangene aanbiedt. Onervaren in het schrijven, kon zij dikwijls in een uur, slechts twee à drie bladzijden papier vol maken, en wees de wijzer der klok, de laatste minuut van het haar toegestane uur, dan moest zij eindigen, ook al was het denkbeeld, 't welk zij in woorden wilde brengen, nog niet geheel uit hare pen gevloeid. Op dat oogenblik stond de Hoogleeraar steeds te wachten, ten einde het geschrevene onmiddelijk in ontvangst te nemen, na haar eerst te hebben voorgelezen wat zij schreef. Op den volgenden zondag, ging zij dan weer voort met haar arbeid.

Zoo schreef de gevangene, met onvermoeid geduld, zondag op zondag, drie jaren lang en wel van April 1843 tot Maart 1846. Wonder is het, dat op die wijze een volledig verhaal ontstond, en — welk een verhaal! Hoe eenvoudig en hoe zielroerend. 't Zijn de bekentenissen van eene zondares, van eene begenadigde! Een geheel boek werd alzoo geschreven, dat, gedrukt, meer dan tweehonderd bladzijden beslaat en aan 'twelk zij zelve dezen titel gaf: „DE WONDEREN DER GENADE.“ Die het las, erkende, dat de titel goed was gekozen. Professor von Tscharner veranderde niets in het geschrevene, dan wat de spelling betreft en hier en daar bragt hij eenige verkorting aan.

—

Ziedaar, waarde lezers! de inleiding tot een verhaal, hetwelk wij in eenige volgende Nommers van dit blad zullen plaatsen, overtuigd, dat gij het met evenveel belangstelling als genoegen zult lezen. Het zal, hopen wij, menigeen tot ernstig nadenken, anderen tot innige dankbaarheid stemmen jegens den Heer van hemel en aarde, Die ook in het leven en de bekeering van deze nederige dienstmaagd, toonde dat hij Vader is.

Mogten er onder onze lezers zijn, die dit verhaal afzonderlijk wenschen te bezitten, dan zullen zij daartoe welligt in de gelegenheid zijn, indien althans de aanvraag daartoe groot genoeg is, en wel voor den prijs van tien cents.

Tengevolge van wegens hooge jaren verleend eervol ontslag, vraagt de KERKERAAD der Herv. gemeente te *ZWARTSLUIS*, tegen 1 Jan. 1860, een

Vader en eene Moeder

in het nieuwe DIACONIE-ARMHUIS aldaar. Vereischten zijn, dat de eerstgenoemde bekend zij met Tuinbouw en Akkerwerk, de laatstgenoemde in staat om kinderen het naaijen en breijen te leeren en de huishouding in het Armhuis naar behooren waar te nemen, beiden tusschen de 30 en 40 jaren van de Herv. Godsdienst zonder kinderen en voorzien van goede getuigschriften. Hierop reflecterenden gelieven zich vóór of op 1 Decemb. e. k. met franco brieven te adresseren bij voornoemden Kerkeraad, die bereid is nadere inlichtingen te geven.

Naar de Kaapstad,

PORT ELIZABETH en PORT NATAL

ligt te Amsterdam in lading: Het snelzeilend gekoperd Tweed. **BARKSCHIP *PROVINCIE DRENTHE*** Kapitein BECKERING, zijnde dit Schip ingerigt voor den overvoer van PASSAGIERS der eerste, tweede en derde klasse.

Adres bij den heer Reeder Mr. F. U. H. REIGER, den heer M. C LAPIDOTH, Agent der Landbouw-Emigratie-Maatschappij, of bij de Kargadoors HOIJMAN en SCHUURMAN te Amsterdam, en aan het BUREAU dezer Courant.

In dezen winter zullen te Assen worden VERKOCHT:

de ***HOFAKKERS:*** de ***Weg-*** en ***Wen-akker***, en de ***GROENLANDEN:*** de ***lange Sloo*** en het ***Bollenstuk*** van Mr. OLDENHUIS GRATAMA.

C E KNIPHORST.

Ten verzoeke van de H W.Gebn. Heeren Jhr. Mr. H. J L. VAN DER WIJCK te Assen en Jhr. H. J. P. VAN DER WIJCK op de Klencke, zal de Notaris Mr. A SLINGENBERG op Donderdag den 24sten November aanstaande, 's morgens om 10 uur, op de Klencke publiek verkoopen:

250 extra zware en 50 ligtere ***EIKENBOOMEN***, waaronder buitengewoon fraaije KROMMERS, alsmede een ***SCHELBOSCH*** van veertien-jarig Hout

Een en ander is gemakkelijk naar elders te vervoeren langs het verlengde Hoogeveensche Kanaal.

Ten verzoeke van de erven B. KOSTERS te Coevorden, zal de Notaris Mr. A. Slingenberg, op Vrijdag den 25 November aanstaande, 's middags om vijf uren, te Coevorden, ten huize van P. RIKKERS, publiek verkoopen, de volgende **GOEDEREN**, staande en gelegen in en onder Coevorden:

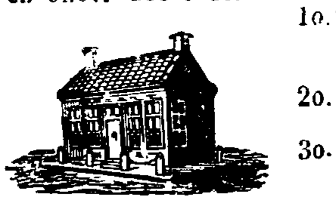

1o. Een **HEERENHUIS**, **ERF** en **SCHUUR**, in de Bentheimerstraat

2o. Twee **HUIZEN** in de Rijnschestraat.

3o. Een **HUIS** en **SCHUUR** aan de markt.

4o. Een stuk best **WEILAND** bij de Mars, groot 3 bunder 2 roeden 90 ellen

5o. Een stuk **BOUWLAND** aldaar, groot 96 roeden 60 ellen.

6o Een **TUIN** met **TUINHUIS** op het Wagensveld.

7o. Een **TUIN** op het Wagensveld.

8o. Een **ZAADVEEN**, groot 4 bunder 94 roeden 60 ellen.

9o. Eene **GEREGTIGHEID** in Steenwijksmoer, groot 3 bunder 16 roeden 50 ellen.

10o Dertien en een halve **WEIDEN** in de Mars, zijnde de onverdeelde WEIDE, waardoor het Coevorder Kanaal loopt, geheel groot 292 bunders 79 roeden 60 ellen, uitmuntend WEILAND, 't welk thans verdeeld wordt.

11o. Vier akkers **BOUWLAND**, gelegen in de Veldkampen, gemeente Dalen, groot 2 bunders 33 roeden.

Aalden, gem. Zweeloo.

Ten verzoeke van A BONNEN te Westerbork, zal de ondergeteekende Notaris op Zaturdag den 19 dezer, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van W. KOOPS te Zweeloo, publiek verkoopen; de navolgende

ONROERENDE GOEDEREN

te Aalden, als:

a Het MARSSTUK, groot 81.50

b. De NAATMAAT, groot 73.70

c. Het PAARDELAND, groot 95 40

d Het KAMPJE, groot 22 40

e. De WIJMBOLT groot 42 90

f. De VOORSTE AKKER, groot 22 45.

g De GROOTE KAMP, groot 25.34.

h. $\frac{1}{2}$ vorrel **WAARDEEL** in de ongescheidene Markte van Aalden, waarin veel BOEKWEITVEEN en TURFVEEN.

Westerbork, 14 November 1859.

KIJMMELL.

HOUT. Dalerveen.

Ten verzoeke van EGBERT KLINKHAMER te Dalerveen, gem Dalen, zal de ondergeteekende Notaris op Woensdag den 23 dezer, des voormiddags ten 9 ure, te Dalerveen, publiek verkoopen:

20 extra fraaije lange ***ESSCHENBOOMEN***, 50 deels zware ***EIKEN*** en 50 stuks ***ELZEN*** en ***WILGEN KLOMPHOUT***

Westerbork den 14 November 1859.

KIJMMELL

Boeldag

op Zaturdag den 26 November 1859 des voormiddags te 10 uur, ten verzoeke en ten huize van de Wedw. en Erven den heer W. HIDDINGH te Gasselte van

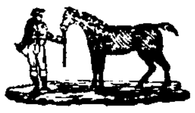

2 beste ***PAARDEN***, 14 stuks ***HOORNVEE*** en 40 ***DRENTSCHE SCHAPEN***, enz.

Daarna **VERHURING** ten huize van G KOOPMAN te Gasselte, van onderscheidene perceelen ***WEI-*** en ***HOOILAND***, gelegen te Gasselte en Gasseltenijeveen, toebehoorende aan genoemde Wedw en Erven HIDDINGH.

Notaris Mr. C E KNIPHORST.

Uitbesteding

van den BOUW van een

HUIS EN SCHUUR

voor den heer H. OLDENBANDRINGH te Oosterhesselen, op Maandag den 21 November 1859, des morgens te 10 uur, ten huize van J. RIGTERINK aldaar, met bijlevering van ***MATERIALEN***, volgens Bestek met Teekening van af 13den e k. ter visie bij de Logementhouders KUIPERS te Assen, RIKKERS te Coevorden, Wed. LUINGE te Hoogeveen en RIGTERINK te Oosterhesselen

---

BURGERLIJKE STAND.

WOLVEGA 3—9 Nov. Geboren: Elisabeth Francisca Charlotte dochter van A, Augustijn en C. T; Beun van Noordwolde; Jan Willem zoon van W. Bijsterveld, weduwe van W. Marinus van Noordwolde; Klaas zoon van J. J. Schr... en W. K. Sjonger van Oldeholtpa; Gerrit zoon van M. T. de Boer en A. L. Nijland van Blesdijke; Harmen zoon van R. H. Woudsma en J. T. Berkenbosch van Blesdijke; Kornelis zoon van F. K. Schippers en G. J. de Ruiter van Oldetrijne; Lammigje dochter van R. J. de Vries en A. F. Slot van Boijl; Grietje dochter van P. H. de Groot en G. J. de Vries van Noordwolde; Kasper Petrus zoon van P. Bollen en J. Vermeulen van Noordwolde; Johanna Christina dochter van W. J. Gotthelf Amende en C. F. P. Goedhart Schrikker van Vinkega; Wemmigje dochter van F. J. Stuurman en W. C. Elzinga van Noordwolde. — Ondertrouwd: J. op de Weegh van Paasloo en G. B. Mulder van Steggerda. — Gehuwd: W. Keizer van Nijeveen en J. H. Bron van Oldelamer; H. T. Mast van Steenwijk en M. Bos van Oldelamer; K. K. de Boer van Oldehholtwolde en J. H. Beenen van Oudeschoot. — Overleden: J. Slijfer vr. $1\frac{1}{2}$ jaar van Noordwolde; F. H. Kuipers ml. 2 jaar van Wolvega; B. Struik m. 72 jaar gehuwd van Oldeholtpa; J. A. Groen ml. 75 jaar weduwenaar van Sonnega; A. Wever vr. bijna 10 maanden van Wolvega; K. J. v. d. Berg ml. 48 jaar gehuwd van Noordwolde; C. J. van Limbeek vr. 9 weken van Boijl; W. J. Kielstra ml. 27 jaar ongehuwd van Blesdijke; D. Elzinga vr. 9 jaar van Wolvega; J. M. Bos ml. 46 jaar gehuwd van Oldetrijne; F. W. Leonhardt ml. 45 jaar gehuwd van Noordwolde; G. B Bos vr 7. jaar gehuwd van Noordwolde; J. H Visser $3\frac{1}{2}$ jaar van Nijlamer.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 11 Nov. TARWE prijshoudend; 129 ℔ oude bonte Poolsche f 305; 135 ℔ nieuwe bonte dito f 315; 130 ℔ bonte dito f 30.; 132 ℔ Zweedsche f 293, 29., 130 ℔ jarige Fransche f 290; 129 ℔ oude Nassaudietsche f 288. — ROGGE met goeden handel tot nagenoeg vorige koersen; 128 ℔ Pruissische f 212; 125 ℔ Galatz f 200; 121 ℔ gebroeide Odessa f 170; 120 ℔ mindere dito f 166; 129 ℔ dito f 162; 118 ℔ jarige Archangel f 178; 114, 119 120 ℔ jarige Petersb. f 172, f 180, f 182; 118 ℔ nieuwe dito f 179. — HAVER onveranderd; 105/2 ℔ Dikke f 5. — KOOLZAAD niet williger; Bombay £ 38, op 9 vaten Olie in Nov. £ 58. — LIJNZAAD. De beste soorten williger; 112 ℔ Taganrog f 290. — RAAPOLIE dadelijk en op levering begin markt williger, sluit flaauw; op 6 weken f $35\frac{1}{2}$; Vliegend f $34\frac{1}{4}$; 1o. Dec. f $34\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$; Mei f 36, $35\frac{7}{8}$. LIJNOLIE dadelijk en op levering iets aangenamer; op 6 weken f $30\frac{3}{4}$; Vliegend f $29\frac{1}{2}$, 1o. Dec. f $29\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$; Maart f $30\frac{1}{2}$, 30; April f $30\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, Mei f $30\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$. — HENNEPOLIE op zes weken f $37\frac{1}{2}$; Vliegend f $36\frac{1}{4}$. RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 56 a f 60. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f $8\frac{1}{2}$ a f 11.

SCHIEDAM, 11 Nov. MOUTWIJN f $13\frac{3}{4}$ per vat contant met kleinen handel. — JENEVER 100 pct. Amst proef f $17\frac{1}{4}$ a f $17\frac{3}{4}$ per vat contant bij partij.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, 1859

	pCt.	11 Nov.	12 Nov.
Nederl. W.S.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{9}{16}$	$63\frac{11}{16}$
—	3	$75\frac{3}{4}$	$75\frac{7}{8}$
—	4	$97\frac{3}{8}$	$97\frac{1}{2}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$		$94\frac{5}{8}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	126	126
O. I. Leening	4		
Aand. H Spw.			
—— B. ——	$4\frac{1}{2}$		
N. B.	$\frac{1}{2}$		
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl Hope	5	$103\frac{1}{2}$	$103\frac{3}{4}$
Cert. 1831/33	5		85
Dito 1840	4	81	$81\frac{1}{4}$
— Stieglitz	4	$80\frac{7}{8}$	
— Nieuwe	4		
— 5e Serie	5	$90\frac{1}{16}$	$89\frac{3}{4}$
— 1855 6eS.	5	$99\frac{3}{4}$	$99\frac{5}{8}$
— van Ass.	6		

	pCt.	11 Nov.	12 Nov.
Polen,			
Aand. ß 500	[illegible]	$157\frac{1}{2}$	$157\frac{1}{4}$
Obl.	4	78	$78\frac{1}{2}$
Spanje, Obl.	$1\frac{1}{2}$	$32\frac{5}{16}$	$32\frac{1}{2}$
Obligatien	3	$43\frac{3}{4}$	$43\frac{7}{8}$
Binnenl.	3	$42\frac{3}{16}$	$42\frac{3}{8}$
Amortisabie			$11\frac{1}{16}$
Bewijz. Coup.		$4\frac{3}{4}$	$4\frac{13}{16}$
Oostenrijk,			
Oblig. Goud	5		
—— ——	4		
—— Metal.	5	$54\frac{1}{16}$	$54\frac{3}{16}$
— RenteA.	5	$73\frac{3}{16}$	$73\frac{3}{8}$
— Nation.	5	58	$58\frac{1}{16}$
—— ——	$2\frac{1}{2}$	$28\frac{3}{4}$	$28\frac{13}{16}$
Belgie, Cert.			
Rothschild	$2\frac{1}{2}$		
Portug., Obl.	3	$43\frac{5}{8}$	$43\frac{5}{8}$
Brazilien	5	$99\frac{1}{2}$	$99\frac{1}{2}$
Weener aandeelen	4		

11 Nov. Nationale fondsen waren heden nogenoeg onveranderd. Buitenlandsche algemeen vaster gestemd, vooral Oostenrijksche, Russische en Spaansche fondsen.

12 Nov. Nationale fondsen waren heden iets vaster. Van buitenlandsche waren Oostenrijksche en Spaansche eveneens meer gevraagd Overigens leverde de markt niets bijzonders op

---

De Verteller, enz.

Ol hwer hwat nijs ut „de Spiksplinternije Festeljoons Krante", foâr de leâsers fon de Drintsche Krante.

Oerskreuwn troch Democriet

PUBLICATIE.

Boârgemaster en Bijsitters (*) fon Heidegeâ, meitsje oân elk en ien bekend, dot it sont nijjier, verbeân foâr te kommen. Ien en oor scil straft wudde, mei en boete fon ien ta tsien dagen ien de Boârgemaster sien mjaiste keâmer, op ierappels en bredde wjast. En opdot nimmen dit komt te wieten, scil it op de gebrûkelikste wîse oânplakt wudde, oân de twadde skwoârstien fon it Stedshûs te Heidegêa.

Boârgemaster en Bijzitters foarneâmd,

A. B

(*) Bij oâds wiene it ien de ruchte beteekenis fon it wud BIJzitters. Mar nou!!?? binne it lang gjin ja!?—broeren, sij dwarre nou wol sisse wèr it op stiet. Sjog derien wer en bliek fon de grutte forljechting en foârûtgong ien de XIXe ieuw is, ien foârneâmde Sted, joons nei sòn oere de stritte te passerjen, sonder en stik leâd oppe holle te hwawen.

Fjirdders, dot nimmen faker as wieks ien reis grutte bjennen en grone jetten tte mei, om de djoerte derien

BINNENLONDSK NIJS.

Lûsegêa. De Boârgemaster fon ûs gêa, hie mei sien wiif en pleisierreiske dien, en wie ol wèr op de wèromreis, doe en eintsje boeten ûs dwarp, de stowe, dij se ien de wein hiene, ien de brôn rekke, dot se net jedder murken, as doe de lôge òl nei bûten sloeg. Doe holden se fon sels stil, en begôonen mei òlle iiver en kreft mei wetter te smieten, om it fjoer ût te krijen. Onderwiels kam en boer, dij òl lang efter de wein oânrôon hie, bij har, en sei, dot hij ol wiet, hoe lang de reek sjoen hie, mar gjin alarm meitsje wollen hie. Doe se him fregen, hwat dèrfon de reden wèse mochten, sei hij: „„Er binne tsjintwuddig sa folle nije ûtfienings; dèrom miende ik, dot jimme riedtûug en stoomwein wie""!

—

RAADSELS.

—

I Wat draagt bloed,
Wat drukt bloed
En heeft toch geen bloed?

—

II. Wat hoort zonder ooren, spreekt zonder mond en antwoordt in alle talen?

—

III. Op welken dag ging de Zon op en niet onder?

—

IV. Boven zwart en onder zwart, van buiten zwart en van binnen zwart en altijd staande op half zes — wat is dat?

—

V. Een meisje wandelde veel met een jongeling. Sommigen namen haar dit kwalijk, maar zij antwoordde: „ik ga gerust met hem om, want zijne moeder was mijner moeder eenige dochter. Wie was de jongeling?

Gedrukt bij GRATAMA *te Assen.*